

עת"א 31322/04/16 - ג פ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 31322-04-16 פ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	ג פ (אסיר)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר, אסיר כבן 71, גרוש ואב לארבעה ילדים, מרצה 7 שנות מאסר שמניין מיום 7.7.14, בגין ביצוע מספר רב של עבירות מעשה סדום בקטין בן משפחה, אינוס קטינה בת משפחה ומעשה מגונה בנסיבות אינוס. העבירות בוצעו כלפי בתו החורגת של האסיר בהיותה בת כ-15 שנים. בסמוך לאחר חשיפת האירועים התגרשו האסיר ואם הנפגעת.

זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה א', עבריין מין, וג"ע. האסיר גילה קשיי הסתגלות למאסרו, נמצא בהשגחה פסיכיאטרית וסווג כאסיר השגחה, סיווג אשר הוסר לאחרונה.

2. האסיר עתר כנגד סיווגו לקטגוריה א' וסירוב המשיבה לשילובו בסבב חופשות, באשר לטענתו מסוכנותו המינית הוערכה כנמוכה. כמו כן עתר כנגד אי שילובו בטיפול שיקומי באגף בו הוא נמצא, בטענה ששיקום כאמור אינו ניתן לאסירים באגף 2 המוגדרים קשישים וחולים, וכי שילובו מחייב מעבר לאגף שיקום לעברייני מין, בו תנאי הכליאה אינם הולמים את גילו ומצבו הבריאותי.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. מכיוון שהעתירה עסקה בשני נושאים שונים, מיקד ב"כ העותר בדיון לפני את טענותיו בסוגיית הוצאתו של העותר לחופשות. ב"כ העותר עמד על כך שהמעשים בגינם האסיר נותן את הדין עתה בוצעו בשנת 1990, העותר היה משוחרר שנים רבות ולא נטען כי ביצע עבירות נוספות, מסוכנותו נבדקה על ידי מב"ן והוערכה על ידם כנמוכה והוא אינו מצוי בקשר עם נפגעת העבירה. בשים לב לכך נטען כי לא נשקפת מהעותר מסוכנות בזמן חופשה.

4. מתגובת המשיבה עולה כי אף שמב"ן אינם מתנגדים לחופשות קצרות, הרי שקיימת התנגדות וג"ע לחופשותיו של העותר. התנגדות זו עומדת בעינה על אף עמדת מב"ן, בשים לב לכך שמדובר בשני גופים האמונים כל אחד על בחינת אספקט אחר של הוצאת אסירים לחופשה. לעמדת וג"ע העותר לא השתתף בתהליך טיפול משמעותי שיש בו כדי לאיין או להפחית את מסוכנותו העתידית. בנוסף הפנתה הועדה לפרוטוקול חסוי אודות נפגעת העבירה, ובשים לב לכך חזרה על עמדתה כי טרם בשלו התנאים להמליץ על חופשותיו של העותר.

דין והכרעה

5. חופשה היא פריבילגיה הניתנת לאסיר, וכפופה להמלצות חיוביות של גורמי שב"ס ומשטרת ישראל בעניינו (ראו למשל רע"ב 4643/14 כהן נ' שירות בתי הסוהר; רע"ב 8315/13 מרוואן נ' שירות בתי הסוהר).

העותר הורשע בביצוע עבירות מין במשפחה, ועל כן חופשותיו מותנות בקבלת אישורם של מעריך מסוכנות מטעם מב"ן וועדת גילוי עריות.

התנגדותה של ועדת גילוי עריות לחופשותיו של העותר נעוצה חלקה בשיקולים הקשורים בקרבן העבירה, שיקולים המובאים בחלק החסוי של חוות הדעת, וחלקה בכך שהעותר לא שולב עד עתה בהליך טיפולי, מטעמים הנעוצים בו ובאישיותו: יחסו לעבירה, יחסו לטיפול וקושי לקחת חלק בטיפול קבוצתי.

כבר נפסק, כי שירות בתי הסוהר רשאי ליתן משקל מרכזי לחוות דעתה המקצועית של וג"ע בשוקלו האם לשלב אסיר בסבב חופשות (רע"ב 8928/12 פלוני נ' מדינת ישראל).

6. כידוע, בית משפט זה אינו בא בנעליו של מקבל ההחלטות, אלא אך מעביר אותן תחת שבט ביקורתו. עיון בחוות דעת וג"ע (גילוי וחסוי) ובחוות דעת של סגן מפקד בית הסוהר מעשיהו מלמדני כי החלטת המשיבה במקרה זה נובעת משיקולים של שלום הציבור בכלל ושלומה של קורבן העבירה בפרט, ומכל מקום אין לומר כי היא חורגת ממתחם הסבירות, ועל כן אין מקום להתערבות בהחלטה. בנסיבות אלה, העתירה נדחית.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ו, 24 יולי 2016, בהעדר הצדדים.